

Fremsat den [xx]. februar 2013 af erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester

(Etablering af nøddrift i tilfælde af konkurs)

§ 1

I lov nr. 169 af 3. marts 2011 om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, som senest ændret ved § 22 i lov nr. 1231 af 18. december 2012 og § 3 i lov nr. 1242 af 18. december 2012, foretages følgende ændringer:

1. Efter kapitel 3 indsættes:

»Kapitel 3 a

Midlertidig leverance af tjenester

§ 13 a. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at slutbrugere sikres midlertidig leverance af elektroniske kommunikationstjenester (nøddrift) i 30 dage i tilfælde af, at der afsiges konkursdekret over en udbyder af elektroniske kommunikationstjenester, og udbyderens virksomhed eller dele heraf ikke søges videreført af kurator.

Stk. 2. Regler fastsat i henhold til stk. 1 kan omfatte bestemmelser om

- 1) hvilke udbydere og tjenester der er omfattet af reglerne,
- 2) hvilket omfang leverancen af tjenester skal opretholdes,
- 3) Erhvervsstyrelsens administration af reglerne, og
- 4) at Erhvervsstyrelsens afgørelser om nøddrift ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 13 b. Medmindre udbydere af elektroniske kommunikationstjenester omfattet af § 13 a. via en eller flere brancheaftaler forpligter sig til at finansiere nøddrift omfattet af § 13 a, kan erhvervs- og vækstministeren fastsætte regler om stiftelse og eventuel opløsning af en bredbåndsgarantiordning til finansiering af nøddrift i form af en forening (Bredbåndsgarantiordningen) og fastsætte nærmere regler herom.

Stk. 2. Udbydere omfattet af reglerne fastsat i medfør af § 13 a. skal være medlemmer af Bredbåndsgarantiordningen.

Stk. 3. Medlemmer af Bredbåndsgarantiordningen skal indbetale medlemsbidrag til ordningen.

Stk. 4. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter størrelsen af medlemsbidraget til Bredbåndsgarantiordningen.

Stk. 5. Erhvervs- og vækstministeren udpeger ledelsen af Bredbåndsgarantiordningen.

Stk. 6. Erhvervs- og vækstministeren godkender Bredbåndsgarantiordningens vedtægter samt ændringer heri. Vedtægterne skal indeholde bestemmelser om anbringelse af foreningens midler.

Stk. 7. Erhvervsstyrelsen yder sekretariatsbetjening til Bredbåndsgarantiordningen.

§ 13 c. Erhvervs- og vækstministeren kan stille garanti for lån eller kassekredit ydet af et pengeinstitut til foreningen etableret i medfør af § 13 b, som foreningen optager i tilfælde af, at foreningen har behov for

midlertidigt at finansiere en merudgift som følge af, at Bredbåndsgarantiordningen alene eller i kombination med en eller flere brancheaftaler ikke har haft tilstrækkelige midler til at finansiere en nøddrift.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte medlemsbidraget for Bredbåndsgarantiordningen, jf. § 13 b, stk. 4, så der opnås dækning af de i stk. 1 nævnte merudgifter inden for et nærmere fastsat antal år.

§ 13 d. Erhvervs- og vækstministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte regler om kurators forpligtelser til at etablere nøddrift i forbindelse med, at der er afsagt konkursdekret over en udbyder af elektroniske kommunikationstjenester.

Stk. 2. Kurators etablering af nøddrift i medfør af regler fastsat efter stk. 1 indebærer ikke, at konkursboet af den grund anses for at være indtrådt i udbyderens gensidigt bebyrdende aftaler.

2. I § 81, stk. 2, indsættes efter »9, «: »13 a, 13 b, «

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2013.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

UDKAST

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Baggrund
3. Lovforslagets hovedindhold
 - 3.1 Gældende ret
 - 3.2 Lovforslagets indhold
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Miljømæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Formålet med lovforslaget er at sikre midlertidig leverance af bredbåndstjenester (såkaldt "nød drift") til eksisterende bredbåndskunder, hvis deres bredbåndsudbyder går konkurs, og bredbåndsvirksomheden eller dele heraf ikke videreføres af kurator med henblik på refinansiering eller salg.

Det er hensigten, at der indgås en eller flere brancheaftaler om at finansiere nød drift efter en bredbåndsudbyders konkurs, hvor driften af bredbåndstjenesterne ikke videreføres af kurator med henblik på refinansiering eller salg. Hvis der ikke indgås sådanne aftaler om finansiering af nød drift, kan erhvervs- og vækstministeren fastsætte regler om etablering af en Bredbåndsgarantiordning. Ordningen etableres i form af en forening, hvor udbydere, der ikke indgår i en brancheaftale, vil skulle være medlemmer. Ordningen kan også etableres, hvis eventuelt indgåede brancheaftaler viser sig ikke at være dækkende i forhold til at kunne finansiere nød drift i tilfælde af konkurs. Medlemmerne vil kunne pålægges at betale medlemsbidrag til foreningen, så foreningen råder over en pulje på maksimal 10 mio. kr. afhængigt af medlemsantal.

Hvis udgifterne ved nød drift ikke kan dækkes af en eller flere brancheaftaler, foreningens midler, eller en kombination af de to, kan foreningen optage lån eller anvende træk på en kassekredit til dækning af udgifterne. Erhvervs- og vækstministeren stiller i den forbindelse en garanti på op til 30 mio. kr. for foreningens optagelse af lån eller kassekredit, såfremt alle udbydere omfattet af lovens § 13 a er medlemmer af foreningen.

Reglerne indebærer, at virksomheder og borgere ikke pludselig mister deres bredbåndsforbindelse og dermed adgang til vigtige og i visse tilfælde lovpligtige digitale tjenester. Reglerne har således til hensigt at give slutbrugerne tid til at finde en alternativ bredbåndsudbyder i de situationer, hvor bredbåndsudbyderens virksomhed eller dele heraf ikke videreføres af kurator med henblik på refinansiering eller salg.

2. Baggrund

Bredbåndsadgang er i dag en væsentlig forudsætning for drift af virksomheder på en lang række områder, hvor der ikke blot stilles krav om digital indberetning til offentlige myndigheder, men hvor virksomheders daglige drift ofte er afhængig af adgang til en stabil internetforbindelse.

I tilfælde hvor en udbyder af elektroniske kommunikationstjenester (et tele- eller bredbåndsselskab) går konkurs, risikerer de virksomheder og borgere, som har været kunder hos udbyderen, at miste de tjenester – telefoni og internetadgang – kunderne har fået leveret af udbyderen. Et pludseligt ophør i leverancen af bredbåndstjenester kan have meget uheldige konsekvenser for både virksomheder og borgere, hvor adgang til internettet er stadig mere afgørende, fx for landbrugets brug af internetbaserede mælkemaskiner eller ventilationsanlæg, i forbindelse med virksomheders og erhvervsdrivendes generelle drift, eller i forbindelse med obligatorisk digital indberetning til det offentlige. Infrastrukturen kan sammenlignes med andre essentielle forsyningsområder som telefoni, el og vand, hvor der også er indført enten forsyningspligt eller særlige mekanismer ved konkurs.

Der er ingen garanti for, at en overdragelse af kundebasen vil finde sted, når bredbåndsudbydere går konkurs. Der kan være forskellige forhold, som vanskeliggør eller helt forhindrer en overdragelse af kundebasen, fx særlige kontraktretlige forpligtelser, tekniske forhold eller lignende. I sådanne tilfælde vil det være nødvendigt for eksisterende bredbåndskunder på eget initiativ at få oprettet en ny bredbåndsforbindelse hos en anden bredbåndsudbyder. Oprettelsen af en ny bredbåndsforbindelse kan tage op til flere uger, og det er derfor vigtigt, at den eksisterende

bredbåndstjeneste opretholdes, så en berørt bredbåndskunde fx kan fortsætte driften af sin virksomhed uhindret.

I modsætning til hvad der gælder for almindelig telefoni, er der et særligt behov for at kunne fastsætte regler i forhold til bredbåndstjenester. På telefonimarkedet er der i dag en flerhed af udbydere, som udbyder telefoni på forskellige platforme. Både fastnettelefoni, mobiltelefoni og IP-telefoni er forskellige platforme, der i vidt omfang er tilgængelige i hele Danmark. Hertil kommer reglerne om forsyningspligt på almindelig telefoni og reglerne om endags portering af telefonnumre (flytning af telefonnumre fra en udbyder til en anden), som betyder, at slutbrugerne reelt har mulighed for at skifte fastnet- eller mobiludbyder fra dag til dag. Disse forhold gør det muligt for både virksomheder og forbrugere uden afbrydelse af tjenesten at skifte til en ny telefoniudbyder, hvis det skulle ske, at deres eksisterende telefoniudbyder går konkurs. Bredbåndstjenester udbydes også på flere forskellige platforme, men markedet er ikke kendetegnet ved den samme landsdækkende tilgængelighed, og der er ikke fastsat regler om forsyningspligt på området.

3. Lovforslagets hovedindhold

3.1 Gældende ret

Om og hvornår virksomheder og borgere mister deres bredbåndsadgang, når en bredbåndsudbyder går konkurs, vil, som lovgivningen er i dag, bero på kurators forpligtelse efter konkurslovens § 110, stk. 1, til ved udførelsen af sit hverv at varetage konkursboets interesser, herunder sikre boets aktiver og foretage de fornødne skridt til værn mod uberettigede dispositioner over aktiverne samt repræsentere boet i enhver henseende.

Forpligtelsen for kurator til at varetage konkursboets interesser indebærer således bl.a., at hvis der er tale om en virksomhed, der på tidspunktet for afsigelse af konkursdekretet fortsat er i drift, skal kurator omgående undersøge mulighederne for at søge den konkursramte virksomhed videreført, fx ved salg eller refinansiering. Kurator skal i den forbindelse bl.a. vurdere, om der i konkursboet er tilstrækkelig med likviditet til at opretholde virksomhedens drift under salgsbestræbelserne. Kurator skal endvidere have med i sine overvejelser, at en fortsættelse af den konkursramte virksomheds drift kan være forbundet med en vis risiko. Det kan således være, at konkursboet for at opretholde driften er nødt til indtræde i gensidigt bebyrdende kontrakter, der eksempelvis kan være ufavorable. Endvidere kan der også ved den fortsatte drift stiftes unødvendige massekrav, fx som følge af behov for køb af teknisk ekspertise. Det kan ligeledes vise sig, at et forventet overskud alligevel ikke realiseres. En fortsættelse af driften vil i sådanne tilfælde være til skade for fordringshaverne i konkursboet.

Kurator har således i dag ingen absolut forpligtelse til at sikre, at virksomheder og borgere, som har været kunder hos en konkursramt bredbåndsudbyder, i en kortere eller længere periode efter konkursen har sikkerhed for, at deres bredbåndstjenester opretholdes. Kurator kan derimod fra den ene dag til den anden beslutte, at leverancen af bredbåndstjenesterne skal ophøre, hvis kurator vurderer, at det vil være i konkursboets interesse. Kurator må dog antages at være forpligtet til at opretholde leverancen af bredbåndstjenester for at holde på kunderne og derved bevare kundebasens værdi, når det er i konkursboets interesse at forsøge at sælge virksomheden som igangværende.

3.2 Lovforslagets indhold

Finansieringen af udgifterne til nøddrift af bredbåndsudbyderens tjenester forventes tilvejebragt gennem en eller flere brancheaftaler mellem de af lovens § 13 a omfattede bredbåndsudbydere. Lovforslaget er derudover udformet som en bemyndigelse til erhvervs- og vækstministeren,

hvorefter ministeren kan fastsætte de nærmere regler, som skal sikre, at en konkursramt bredbåndsudbyders eksisterende kunder i en periode fortsat har adgang til bredbåndstjenesterne i de tilfælde, hvor kurator ellers ville være forpligtet til at indstille driften som følge af sine forpligtelser til at varetage konkursboets interesser.

Såfremt der ikke indgås en brancheaftale om finansiering af nøddrift kan erhvervs- og vækstministeren, efter forudgående drøftelse med partierne bag principaftalen om sigtelinier for telepolitikken danskernes adgangsbillet til netværkssamfundet fra september 1999 (teleforligskredsen), fastsætte regler om etablering af en Bredbåndsgarantiordning, som stiftes i form af en forening. Udbydere, der er omfattet af de fastsatte regler, og som ikke indgår i en brancheaftale om nøddrift, vil være forpligtede til at være medlemmer af foreningen, og der vil kunne fastsættes regler om, at medlemmerne skal indbetale bidrag til foreningen. Det bidrag, som medlemmer, der ikke indgår i en brancheaftale om nøddrift, skal betale, vil afhænge af antallet af bredbåndskunder. Medlemsbidraget kan variere over tid eller helt bortfalde i en periode, såfremt foreningens midler ikke har været anvendt i forbindelse med en nøddrift.

Lovforslaget fastlægger de overordnede rammer for, hvordan de regler, erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte, skal udformes, herunder bl.a. hvilke udbydere og tjenester der omfattes, udformningen af ordningen, omfanget af nøddriften og Erhvervsstyrelsens administration af Bredbåndsgarantiordningen.

Endvidere kan erhvervs- og vækstministeren efter forhandling med justitsministeren fastsætte regler om kurators forpligtelser til at opretholde leverancen af bredbåndstjenester og etablere nøddrift i forbindelse med, at en bredbåndsudbyder går konkurs, og virksomheden eller dele heraf ellers ikke ville være blevet videreført af kurator. Der kan således fastsættes nærmere regler om, at kurator forpligtes til at opretholde driften og etablere nøddrift samt indsende et nøddriftsbudget til Erhvervsstyrelsen. En vigtig forudsætning i den forbindelse er, at konkursboet hverken stilles bedre eller ringere set i forhold til, hvad der gælder i dag. De fastsatte regler vil derfor skulle sikre, at den eller de brancheaftaler, der indgås, eller den bredbåndsgarantiordning, der etableres, begrænses til at dække konkursboets udgifter til opretholdelsen af driften og etablering af nøddriften i de tilfælde, hvor kurator ellers ville være forpligtet til at indstille driften som følge af sine forpligtelser til at varetage konkursboets interesser.

Tidspunktet for, hvornår denne forpligtelse til at indstille driften indtræffer, afhænger af kurators vurderinger i forhold til varetagelsen af konkursboets interesser. I nogle situationer vil kurator umiddelbart efter konkursdekrets afsigelse rette henvendelse til Erhvervsstyrelsen med henblik på etablering af nøddrift, i andre situationer vil dette eventuelt først blive relevant på et senere tidspunkt, når kurator vurderer, at det ikke vil være i konkursboets interesse fortsat at forsøge en afhændelse virksomheden, herunder dens kundebase.

Det vil således ikke være nødvendigt at etablere nøddrift i de situationer, hvor det fx lykkes for kurator at afhænde kundebasen til en anden bredbåndsudbyder, og der vil i sådanne situationer heller ikke være behov for, at kurator retter henvendelse til Erhvervsstyrelsen.

Når Erhvervsstyrelsen modtager meddelelse fra kurator om, at denne påtænker at indstille leverancen af bredbåndstjenesterne til kunderne, skal styrelsen straks tage stilling til, om nøddriften skal etableres og meddele dette til kurator og parterne bag den eller de brancheaftaler, der indgås eller Bredbåndsgarantiordningen.

Reglerne om nøddrift og finansiering heraf vil ikke berøre de gældende regler om Lønmodtagernes Garantifond, som sikrer, at lønmodtagere får udbetalt løn, feriepenge, pension og løntillæg, hvis deres arbejdsgiver går konkurs eller ophører og er ude af stand til at betale.

Hvis der mellem de bredbåndsudbydere, som omfattes af reglerne, indgås en eller flere brancheaftaler om finansiering af nøddrift efter en bredbåndsudbyders konkurs, vil reglerne om Bredbåndsgarantiordningen, herunder indbetaling af medlemsbidrag for at sikre midler til finansiering af nøddrift, ikke blive udmøntet. Der vil dog kunne blive fastsat regler om årligt medlemsbidrag til foreningen for de bredbåndsudbydere, der ikke er med i den eller de indgåede brancheaftaler. Dette skal ske efter forudgående drøftelse med teleforligskredsen. Midler til nøddrift tilvejebringes således enten via en eller flere brancheaftaler, via akkumulerede medlemsbidrag i Bredbåndsgarantiordningen, eller i en kombination af de to.

Det er ikke hensigten, at foreningens midler skal overstige ca. 10 mio. kr., da det vurderes, at et beløb i denne størrelsesorden umiddelbart vil kunne dække udgifter i forbindelse med nøddrift af tjenester hos bredbåndsudbydere med et større antal kunder.

I tilfælde af, at Bredbåndsgarantiordningen alene eller i kombination med en eller flere brancheaftaler ikke kan tilvejebringe tilstrækkelige midler til at finansiere nøddrift af bredbåndstjenester i tilfælde af konkurs, bemyndiges erhvervs- og vækstministeren til at stille en garanti på op til 30 mio. kr. for Bredbåndsgarantiordningen, så foreningen kan finansiere merudgiften i det pågældende år ved at optage et lån eller trække på en kassekredit i foreningens pengeinstitut. En sådan garanti vurderes at kunne være en forudsætning for, at foreningen kan optage lån eller få oprettet en kassekredit til en favorabel rente. Lånet eller trækket på kassekreditten vil blive indfriet ved, at der i et antal år sker en forhøjelse af medlemsbidraget, som erhvervs- og vækstministeren er bemyndiget til at fastsætte efter den foreslåede § 13 b, stk. 4. Garantistillelsen forudsætter dog, at alle udbydere omfattet af lovens § 13 a, skal være medlemmer af foreningen, også selvom de indgår i en brancheaftale om finansiering af nøddrift i tilfælde af en bredbåndsudbyders konkurs.

Den foreslåede mulighed for gennem medlemsbidrag at forpligte andre bredbåndsudbydere til at finansiere den eventuelle nøddrift af en konkursramt bredbåndsudbyder vurderes ikke at udgøre et ekspropriativt indgreb i privat ejendom efter grundlovens § 73. Der er derimod tale om en generel og erstatningsfri reguleringsordning, som med nærmere fastsatte undtagelser, omfatter alle bredbåndsudbydere i landet.

Lovforslaget ændrer ikke i konkursboets mulighed for indtræde i skyldnerens gensidigt bebyrdende aftaler efter konkurslovens bestemmelser herom. Endvidere indebærer de forpligtelser, som kurator vil kunne pålægges, ikke, at konkursboet i kraft af etableringen af nøddrift anses for at være indtrådt i bredbåndsudbyderens gensidigt bebyrdende aftaler.

Lovforslaget giver mulighed for, at der fastsættes nærmere regler om straf i form af bøde for overtrædelse af reglerne, hvis bredbåndsudbydere ikke overholder de fastsatte regler.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vurderes alene at have mindre administrative byrder for det offentlige i forbindelse med administrationen af ordningen. Udgifterne afholdes inden for Erhvervs- og Vækstministeriets egen ramme.

Erhvervs- og vækstministeren bemyndiges til at stille en garanti, så Bredbåndsgarantiordningen kan finansiere udgifterne ved optagelse af lån eller træk på en kassekredit i de tilfælde, hvor brancheaftaler eller foreningens midler ikke har været tilstrækkelige til at dække udgifterne i forbindelse med en nøddrift. Lånet eller trækket på kassekreditten indfries efterfølgende ved, at der sker en forhøjelse af medlemsbidraget i et nærmere fastsat antal år, som erhvervs- og vækstministeren bemyndiges til at fastsætte. Det forhøjede medlemsbidrag, som de enkelte medlemmer af foreningen vil skulle betale, vil afhænge af antallet af bredbåndskunder.

Garantistillelsen forudsætter dog, at alle udbydere omfattet af loven, skal være/blive medlemmer af foreningen, også selvom de indgår i en brancheaftale om finansiering af nøddrift i tilfælde af en bredbåndsudbyders konkurs.

Statsgarantiens størrelse vil maksimalt kunne udgøre 30 mio. kr.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget kan have negative økonomiske konsekvenser for de udbydere, der er omfattet af reglerne, hvis der fastsættes regler om at etablere en Bredbåndsgarantiordning, hvortil bredbåndsudbydere omfattet af reglerne, og som ikke indgår i en brancheaftale om finansiering af nøddrift i tilfælde af konkurs, skal indbetale medlemsbidrag til foreningen, så der over en periode oparbejdes midler i foreningen på maksimalt 10 mio. kr. Det bidrag, som de enkelte medlemmer i givet fald skal betale, vil afhænge af antallet af bredbåndskunder.

Derudover vil alle bredbåndsudbydere omfattet af reglerne i tilfælde, hvor en eller flere brancheaftaler sammen med den akkumulerede sum i foreningen ikke kan dække udgifterne forbundet med nøddriften af en konkursramt bredbåndsudbyders tjenester, efterfølgende skulle dække foreningens optagelse af lån eller træk på en kassekredit. Det er ikke muligt at estimere omfanget af disse udgifter, da man ikke kan forudse fremtidige konkurser. Fordelingen af de ekstraordinære bidrag, som medlemmer vil skulle betale, vil afhænge af antallet af bredbåndskunder.

Hvis foreningen opløses, vil midlerne blive tilbagebetalt til eksisterende medlemmer af foreningen.

Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER) vurderer, at lovforslaget vil have mindre administrative konsekvenser for alle bredbåndsudbydere omfattet af lovforslaget i forbindelse med obligatorisk medlemskab af Bredbåndsgarantiordningen og den løbende betaling hertil. Det er ikke muligt at kvantificere de administrative udgifter nærmere, da der er tale om indførelse af lovhjemmel til, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte de nærmere regler og ikke konkret udmøntning af reglerne.

De virksomheder, der undgår pludselig at stå uden bredbåndsforbindelse, vil opleve positive økonomiske effekter af lovforslaget. Det skyldes, at risikoen for, at virksomheder pludselig mister deres bredbåndsforbindelser, reduceres med de fastsatte regler, der sikrer midlertidig drift af bredbåndstjenesterne i 30 dage. Dermed forbedres mulighederne for, at virksomheder kan finde og få etableret alternative bredbåndsforbindelser.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

7 Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget har ingen implikationer for gennemførelse af eksisterende EU-regler.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Lovforslaget har været tilgængeligt på høringsportalen og har inden fremsættelsen været sendt i høring hos følgende:

92-gruppen, ACN, Advice Digital ApS, Advokatnævnet, Advokatrådet, Advokatsamfundet, AF-Vejen, Akademikernes Centralorganisation, Andelsboligforeningernes Fællesrepræsentation, Andelsbolighavernes LO, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd (AE), Altibox, ASE, Banedanmark, Barablu, Beredskabsstyrelsen, Bodata, Bolignet A/S, Bolignetforeningen, Boligselskabernes Landsforening, Bolignetårhus, Brancheforum Digitale Medier, Bredbånd Nord I/S, Broadcom ApS, Canal Digital Danmark A/S, Cirque Bredbånd A/S, Comflex, Companymobile (Unotel), ComX Networks A/S, Connecta, Connect-me, CPH-Metronet, CSC Denmark A/S, Danmarks Almennyttige Boliger, Danmarks Eksportråd, Danmarks Radio, Dansk Beredskabskommunikation A/S, Dansk Byggeri, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk IT, Dansk Iværksætterforening, Dansk Kabel TV A/S, Dansk Landbrugsrådgivning - Videnscentret for Landbrug, Dansk Metal, Dansk Net, Danske Advokater, Danske eWIRE A/S, Danske Handicaporganisationer, Danske Regioner, Danske Telecom, DanskNet Bredbånd, Datatilsynet, De Samvirkende Købmændsforeninger, Det Centrale Handicapråd, Dansk InternetForum (DIFO), Dansk IT, Digitaliseringsstyrelsen, Digital Rights, Dignet Øresund, DK-Hostmaster A/S, Domstolsstyrelsen, Ejendomsmæglerforeningen, Ejendomsmæglernes Landsorganisation, Energi Fyn, Energi Randers, EnergiMidt, Energistyrelsen, Energitilsynet, Equant Danmark A/S, Everlove, Facilicom A/S, FasCom A/S, FDA, FDE, Fiber2you, Fiberby, Finans og Leasing, Finansrådet, Firstcom A/S, Fonet, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, Fyns Optiske Net A/S, FaaborgVestAF, Forenede Danske Antenneanlæg, Foreningen af Advokater og Advokatfuldmægtige, Foreningen af Danske InternetMedier (FDIM), Foreningen for Distance- og Internethandel - FDIH, Foreningen af registrerede revisorer (FRR), Foreningen af Statsautoriserede Revisorer (FSR), Forsikring & Pension, Forsvaret Efterretningstjeneste, Færøernes Hjemmestyre via Rigsombudsmanden på Færøerne, Galten Elværk, GE Erhverv A/S, GEV A/S, Global Connect A/S, Global Crossing, GlobalTel, Grønlands Selvstyre via Rigsombudsmanden på Grønland, GVD, HEF, Hi3G Denmark ApS, HORESTA, Hovedstadens Forsyning (HOFOR), HMN Naturgas, Håndværkerrådet, IBM Danmark, I P Group A/S, I/S Bredbånd Nord, ICE.NET/Net1, Info-Connect A/S, IPVISION A/S, IT-Branchen, ITEK, IT-Lauget Parknet, IT-politisk Forening, ITR Data A/S, Jay.net A/S, KjærgaardAS, KlarupAF, Kommunernes Landsforening, Konkurrence- og forbrugerstyrelsen, Kuratorforeningen, Landbrug og Fødevarer, Landbrugsrådet, Landbrugets Rådgivningscenter, Landdistrikternes Fællesråd, LO - Landsorganisationen i Danmark, Lebera Mobile Danmark, Ledernes Hovedorganisation, Liberale Erhvervs Råd, LIC, Lønmodtagernes Garantifond, Lycamobile, M1, Microsoft Danmark A/S, Marielyst Fibernet ApS, MidtVest Bredbånd A/S, Mira Internet, MobilCash ApS, Mundio, NALmedienet, NEF, Netgroup A/S, Netteam A/S, Nianet A/S, NM Net ApS, NoPayNet, NordbyAF, Nordea, Nordic Connect, Nordit A/S, NRGi, Parknet, Perspektiv Bredbånd, Parcelhusejernes Landsforening, Patent- og Varemærkestyrelsen, PMR-brugergruppen, Politiets Efterretningstjeneste, Redspot ApS, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Rådet for Bæredygtig Erhvervsudvikling, Rådet for større IT-sikkerhed, Sammenslutning af Lokale Radio- og TV-stationer, Sagitta ApS, SEAS-NVE, Siminn, Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet, Skagennet, SprintLink Danmark ApS, Stofa A/S (Hans Bremholm Jahn), Syd Energi, Sydfyns Intranet A/S, Søværnets Operative Kommando (SOK), TDC A/S, Teleankenævnet, Teleklagenævnet, Telekommunikationsindustrien i Danmark (TI), Telenor, Telia Danmark, Tello, Telogic, TetraStar A/S, Tre-For Bredbånd, TV2, UNI-C, Universal Telecom, Unwire, Udata Danmark A/S, Verdo Tele A/S, Verizon business Danmark, Vest Net A/S, Viptel, Vækstfonden, Wao!, YouSee A/S, ZenSystem, Ældresagen, Østjysk Energi og Østjysk Energi Erhverv A/S.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre Udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige	Ingen	Såfremt Bredbåndsgarantiordningen etableres, og denne ikke har midler nok til at dække en nøddrift vil erhvervs- og vækstministeren kunne stille en garanti, så foreningen kan optage lån til finansiering af udgifter herved. Efterfølgende vil udgifter blive dækket ved regulering af medlemsbidraget. Staten har således ingen direkte merudgifter. Der kan alene opstå udgifter for staten, hvis lånet eller kassekreditten må indfries af staten, og foreningen ikke kan opkræve medlemsbidrag til denne udgift – fx hvis der ikke længere eksisterer bredbåndsudbydere i Danmark. Dette vurderes dog usandsynligt.
Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet	Den usikkerhed, der bortfalder med lovforslaget og risikoen for, at virksomheder kan miste deres bredbåndsadgang fra den ene dag til den anden, må forventes at have stor værdi for virksomheder, der i den daglige drift er afhængige af en stabil adgang til en bredbåndsforbindelse.	Udbydere af elektroniske kommunikationstjenester, som omfattes af de regler, der fastsættes i medfør af lovforslaget, vil få økonomiske og administrative udgifter forbundet med et eventuelt medlemskab af Bredbåndsgarantiordningen og betaling af medlemsbidrag, herunder betaling af ekstraordinære bidrag i forbindelse med, at foreningen ikke har haft tilstrækkelige midler til at dække udgifterne ved en nøddrift.
Konsekvenser for miljøet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Til § 13 a

Til stk. 1

Den foreslåede bestemmelse giver hjemmel til, at erhvervs- og vækstministeren fastsætter nærmere regler, der sikrer slutbrugere en midlertidig leverance af bredbåndstjenester (nøddrift) i en periode på 30 dage i tilfælde af, at deres bredbåndsudbyder går konkurs, og bredbåndsvirkosomheden eller dele heraf ellers ikke ville være blevet videreført af kurator med henblik på refinansiering eller salg

De regler, som fastsættes, skal medvirke til at sikre, at bredbåndsudbyderens eksisterende kunder midlertidigt får opretholdt leverancen af deres bredbåndstjeneste i tilfælde af, at der afsiges konkursdekret over udbyderen. Dermed sikres det, at de berørte bredbåndskunder får tid til at oprette en alternativ bredbåndsforbindelse.

Til stk. 2

Den foreslåede bestemmelse giver hjemmel til at fastsætte regler om, hvilke udbydere og tjenester der er omfattet af reglerne, hvilken periode leverancen af bredbåndstjenester skal opretholdes i, samt Erhvervsstyrelsens administration af reglerne.

Til nr. 1

Det er hensigten, at regler fastsat i medfør af § 13 a primært vil forpligte udbydere af bredbåndstjenester, der leverer bredbåndsforbindelser med en vis hastighed – fx mere end 2 Mbit/s – og har et vist antal kunder – fx mere end 5.000 kunder – på disse forbindelser.

Med afgrænsningen af, hvor mange kunder bredbåndsudbyderen skal have for at være omfattet af reglerne, vil mindre udbydere ikke blive omfattet af reglerne. Fx vil reglerne ikke omfatte mindre antenneforeninger og lokalnet, hvor kunderne typisk også er ejerne, som derfor selv er interesserede i at finde alternative bredbåndsløsninger i tilfælde, hvor de eksisterende bredbåndsløsninger ikke længere er rentable eller tidssvarende.

Afgrænsningen af kredsen af omfattede udbydere skal også tage højde for, at der skal være risiko for en skadesvirkning af en vis størrelse, før der etableres nøddrift, idet alternative bredbåndsudbydere hurtigere vil kunne oprette og overtage få kunder end en større kundemængde, hvorved behovet for nøddrift minimeres betragteligt.

Eftersom de fastsatte regler vil have til formål at sikre nøddrift af bredbåndstjenester, vil det alene være opretholdelsen af bredbåndstjenester, der kan fastsættes regler om sikring af. Hvis en udbyder af en kombinationstjeneste går konkurs, og udbyderen eksempelvis både leverer tv, telefoni og bredbånd via en forbindelse, vil de fastsatte regler således alene betyde, at kurator skal opretholde den fortsatte leverance af selve bredbåndstjenesten.

I forhold til mobilt bredbånd begrænses tjenesterne til rene dataabonnementer med en vis hastighed. Kombinationsabonnementer, der inkluderer både tale- og datatrafik fx til smartphones, vil ikke være omfattet af de fastsatte regler.

Til nr. 2

Nøddriftsperioden løber i 30 dage fra det tidspunkt, hvor Erhvervsstyrelsen godkender etableringen af nøddrift.

Der vil blive fastsat nærmere regler om nøddriftens omfang og udgifterne hertil. Det er hensigten, at udgifter til nøddriften skal holdes på et absolut minimum, så fx unødvendige udgifter til salg og marketing ikke afholdes, og udgifter til vedligehold og support nedprioriteres. Det samme gør sig gældende for udgifterne til kurators opretholdelse af leverancen af bredbåndstjenester, indtil der eventuelt etableres nøddrift efter Erhvervsstyrelsens beslutning.

Etablering af nøddrift vil være betinget af en række forhold for at kunne gennemføres, og reglerne tilsigter alene, at nøddrift etableres i de situationer, hvor det er praktisk og teknisk muligt.

Der vil kunne være tilfælde, hvor andre foranstaltninger er nødvendige for at sikre opretholdelsen af leverancen af bredbåndstjenesterne hos den konkursramte bredbåndsudbyder, fx hvis udgifterne til afholdelse af nøddrift i 30 dage langt overstiger de beløb, som er til rådighed via en eller flere brancheaftaler, for Bredbåndsgarantiordningen eller i en kombination af disse. I sådanne situationer skal reglerne give Erhvervsstyrelsen mulighed for at meddele, at der ikke skal etableres nøddrift.

Til nr. 3

Erhvervsstyrelsens administration af reglerne vil bl.a. indebære, at styrelsen skal tage stilling til kurators anmodning om etablering af nøddrift, når kurator fremsender et driftsbudget for nøddriften til Erhvervsstyrelsen og meddeler, at driften af bredbåndstjenesterne ellers ikke vil blive opretholdt af konkursboet.

Det er vigtigt, at Erhvervsstyrelsen har et råderum til at træffe beslutninger i relation til administration af reglerne, så styrelsens afgørelse kan tilpasses den enkelte konkursramte bredbåndsudbyders forhold og dermed kurators forudsætninger for at kunne opfylde sine forpligtelser i henhold til reglerne. Samtidig er det væsentligt, at de fastsatte regler er klare og entydige i forhold til under hvilke omstændigheder der skal etableres nøddrift og proceduren herfor.

Til nr. 4

Eftersom Erhvervsstyrelsens afgørelse til kurator om etablering af nøddrift eller afvisning heraf skal kunne træffes og etableres hurtigt ud fra overvejende tekniske kriterier, foreslås det, at det i reglerne vil kunne fastsættes, at klager over Erhvervsstyrelsens afgørelser om nøddrift ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.

Til § 13 b

Til stk. 1.

Medmindre der indgås en eller flere brancheaftaler om finansiering af nøddrift i tilfælde af konkurs, giver den foreslåede bestemmelse hjemmel til, at erhvervs- og vækstministeren stifter en Bredbåndsgarantiordning i form af en forening efter forudgående drøftelse med teleforligskredsen. Endvidere kan erhvervs- og vækstministeren træffe beslutning om, at foreningen skal opløses.

Foreningen varetager administrationen af Bredbåndsgarantiordningen. Bredbåndsgarantiordningens formål er at sikre finansiering af nøddrift i tilfælde af en udbyders konkurs, så slutbrugere sikres fortsat leverance af bredbåndstjenester i en periode. I tilfælde, hvor det besluttes,

at foreningen skal opløses, vil de midler, Bredbåndsgarantiordningen råder over, blive tilbageført til eksisterende medlemmer i foreningen.

Til stk. 2.

Medlemskab af Bredbåndsgarantiordningen vil være obligatorisk for alle bredbåndsudbydere, der er omfattet af reglerne, der er fastsat efter § 13 a, medmindre der for den pågældende udbyder er indgået en tilsvarende dækkende forpligtelse via en brancheaftale. Det er således hensigten, at medlemmer af Bredbåndsgarantiordningen i udgangspunktet er alle udbydere, der leverer bredbåndsforbindelser med en vis hastighed, fx mere end 2 Mbit/s og har et vist antal kunder, fx mere end 5.000 kunder, på disse forbindelser.

Til stk. 3.

Der kan fastsættes regler om, at bredbåndsudbydere omfattet af loven, som ikke indgår i en brancheaftale, der kan sikre finansiering af nøddrift efter en bredbåndsudbyders konkurs, har pligt til at betale medlemsbidrag til Bredbåndsgarantiordningen. Dermed sikres der mulighed for tilvejebringelse af midler til garantiordningen, som skal anvendes til helt eller delvist at finansiere eventuel nøddrift i forbindelse med en bredbåndsudbyders konkurs. Vedtægterne for Bredbåndsgarantiordningen vil i så fald i medfør af den foreslåede § 13 b, stk. 6 skulle indeholde bestemmelser om anbringelse af foreningens midler.

Til stk. 4.

Efter den foreslåede bestemmelse fastsætter erhvervs- og vækstministeren medlemsbidraget til Bredbåndsgarantiordningen samt ændringer heri. Hvis der mellem de bredbåndsudbydere, som er omfattet af loven, indgås en eller flere brancheaftale(r) om finansiering af nøddrift efter en bredbåndsudbyders konkurs, vil der ikke blive udmøntet krav om indbetaling af medlemsbidrag til Bredbåndsgarantiordningen.

Er der tale om, at den eller de indgåede brancheaftaler ikke dækker alle relevante bredbåndsudbydere, det vil sige samtlige udbydere, som er omfattet af regler fastsat i medfør af § 13 a, vil brancheaftalerne kunne suppleres med bekendtgørelsesregulering, der vedrører betaling af medlemsbidrag fra den eller de bredbåndsudbydere, som ikke er omfattet af den eller de indgåede brancheaftaler. Foreningens bestyrelse opkræver medlemsbidraget. Det årlige bidrag, som medlemmer, der ikke indgår i en brancheaftale om finansiering, skal betale, vil afhænge af antallet af bredbåndskunder.

Eventuelle brancheaftaler samt løbende ændringer heri skal godkendes af Erhvervsstyrelsen. Erhvervsstyrelsen skal endvidere orienteres om eventuel ophævelse af en eller flere brancheaftaler.

Da der vil være tale om en eller flere brancheaftaler, som træder i stedet for administrativ regulering, vil erhvervs- og vækstministeren vurdere, hvorvidt disse er tilgængelige på gennemsigtige og ikke-diskriminerende vilkår.

Endvidere skal det sikres, at den eller de indgåede brancheaftaler er i overensstemmelse med konkurrencelovens bestemmelser. Fx skal alle bredbåndsudbydere, som er omfattet af regler fastsat i medfør af § 13 a, have lige adgang til at være omfattet af brancheaftalerne.

Den foreslåede hjemmel i § 13 b, stk. 4, udmøntes således ikke, hvis de pågældende bredbåndsudbydere indgår brancheaftale om finansiering af nøddrift i tilfælde af en udbyders konkurs inden den 1. juli 2013, hvor loven træder i kraft og bestemmelserne forventes udmøntet.

Til stk. 5.

Erhvervs- og vækstministeren udnævner ledelsen af Bredbåndsgarantiordningen. Foreningen ledes af en bestyrelse, der består af 3-5 medlemmer, hvoraf ét medlem udpeges til formand. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at branchen (udbydere af bredbåndstjenester) kan indstille et eller flere medlemmer til bestyrelsen.

Til stk. 6.

Efter den foreslåede bestemmelse skal erhvervs- og vækstministeren godkende Bredbåndsgarantiordningens vedtægter og forretningsorden for bestyrelsen samt ændringer heri. Formålet hermed er at sikre, at foreningens formål til stadighed sikres. Vedtægterne skal endvidere indeholde bestemmelser om anbringelse af foreningens midler med henblik på at undgå spekulation m.v. med foreningens midler.

Til stk. 7.

Bredbåndsgarantiordningen sekretariatsbetjenes af Erhvervsstyrelsen. Erhvervsstyrelsen vil således skulle bistå foreningens bestyrelse i administrationen af foreningen, herunder opkrævning af indbetalinger af medlemsbidrag og forelæggelse af forslag for erhvervs- og vækstministeren, såfremt der er behov for ændringer i foreningens vedtægter, forretningsorden for bestyrelsen, bidragsstørrelse m.v.

Til 13 c

Til stk. 1.

I tilfælde af, at Bredbåndsgarantiordningen alene eller i kombination med en eller flere brancheaftaler ikke har midler til at finansiere den fulde nøddrift, bemyndiges erhvervs- og vækstministeren til at stille en garanti, så Bredbåndsgarantiordningen kan finansiere udgifterne i det pågældende år ved at optage et lån eller trække på en kassekredit i foreningens pengeinstitut. En statsgaranti vurderes at være en forudsætning for, at foreningen kan optage lån eller oprette en kassekredit til en favorabel rente. Garantistillelsen forudsætter dog, at alle udbydere omfattet af loven, skal være medlemmer af foreningen, også selvom de indgår i en brancheaftale om finansiering af nøddrift i tilfælde af en bredbåndsudbyders konkurs.

Der fastsættes en øvre grænse for statsgarantiens størrelse på 30 mio. kr.

Til stk. 2

Lånet eller trækket på kassekreditten indfries ved, at der sker en forhøjelse af medlemsbidraget, jf. den foreslåede § 13 b, stk. 4, i et nærmere fastsat antal år, som erhvervs- og vækstministeren bemyndiges til at fastsætte.

Det forhøjede medlemsbidrag, som de enkelte medlemmer af foreningen vil skulle betale, vil afhænge af antallet af bredbåndskunder.

Til § 13 d

Til stk. 1

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at erhvervs- og vækstministeren efter forhandling med justitsministeren bemyndiges til administrativt at fastsætte regler om kurators forpligtelser til at etablere nøddrift i forbindelse med, at en bredbåndsudbyder går konkurs.

Hvis kurator i forbindelse med konkursboets behandling når frem til, at det vil være i boets interesse at indstille leverancen af bredbåndstjenester, kan kurator således forpligtes til inden for kort tid at rette henvendelse til Erhvervsstyrelsen med henblik på, at styrelsen godkender etableringen af nøddrift i 30 dage. Kurator vil i den forbindelse skulle indsende et driftsbudget for nøddriften til Erhvervsstyrelsen.

Beslutter Erhvervsstyrelsen herefter, at kurator skal etablere nøddriften, kan kurator forpligtes til at informere den konkursramte virksomheds eksisterende bredbåndskunder om nøddriftens etablering og varigheden af denne. Dette kan fx ske på virksomhedens hjemmeside. På denne måde sikres det, at kunderne ved, hvornår de senest skal have fundet en alternativ bredbåndsudbyder, hvis de ikke vil miste deres bredbåndsforbindelse.

Der kan forekomme tilfælde, hvor det på grund af fx beskadiget udstyr (som følge af en brand e. lign.) ikke lader sig gøre at etablere nøddrift. Kurator kan i sådanne tilfælde alene forpligtes til at meddele dette til Erhvervsstyrelsen i forbindelse med, at konkursboet tages under behandling.

Det er væsentligt at sikre, at konkursboet ikke som følge af kurators forpligtelse til at opretholde driften og eventuelt at etablere nøddrift påføres økonomiske omkostninger, som ellers ikke ville være blevet påført konkursboet.

Det foreslås derfor, at en eller flere brancheaftaler eventuelt i kombination med etableringen af en Bredbåndsgarantiordning dækker konkursboets udgifter til opretholdelse af leverancen af bredbåndstjenester og eventuel etablering af nøddrift i de tilfælde, hvor kurator ellers ville være forpligtet til at indstille driften som følge af sine forpligtelser til at varetage konkursboets interesser. Udgifterne til opretholdelse af driften og etablering af nøddriften vil således blive dækket fra tidspunktet for kurators henvendelse til Erhvervsstyrelsen til udløbet af nøddriften. Hvis kurator allerede umiddelbart efter tidspunktet for konkursdekretets afsigelse retter henvendelse til Erhvervsstyrelsen med henblik på etablering af nøddrift, dækkes udgifterne hertil allerede fra tidspunktet for konkursdekretets afsigelse.

Forslaget vil i øvrigt ikke være til hinder for, at kurator sælger dele af konkursboet, herunder fx udstyr, der anvendes til leveringen af bredbåndstjenesterne. Et sådant salg må dog ikke medføre, at kurator ikke kan opretholde leverancen af bredbåndstjenester eller etablere nøddrift.

Til stk. 2

Den foreslåede bestemmelse præciserer, at de forpligtelser for kurator til at etablere nøddrift, der vil blive fastsat i medfør af stk. 1, ikke indebærer, at konkursboet (alene) af den grund anses for at være indtrådt i bredbåndsudbyderens gensidigt bebyrdende aftaler om underleverancer mv., der er nødvendige for at opretholde driften og etablere nøddrift. Kurators muligheder for at indtræde i udbyderens gensidigt bebyrdende aftaler fremgår af konkurslovens kapitel 7 om gensidigt bebyrdende aftaler, og de regler, som fastsættes efter det foreslåede stk. 1, vil ikke ændre heri.

Beslutter Erhvervsstyrelsen på baggrund af kurators henvendelse umiddelbart efter konkursdekrets afsigelse, at der skal etableres nøddrift, har kurator således mulighed for at vælge en anden underleverandør (hvis muligt) i stedet for at indtræde i en eksisterende aftale med en underleverandør. Kurator har imidlertid også mulighed for at indtræde i bredbåndsudbyderens gensidige bebyrdende aftaleforhold i medfør af konkurslovens § 55, stk. 1. Denne sidstnævnte mulighed vil formentlig i praksis være eneste reelle mulighed for at opretholde driften. Kurator vil samtidig med indtræden i en løbende aftale om fx masteleje i givet fald skulle benytte adgangen

efter konkurslovens § 55, stk. 3, til at opsige aftalen med en måneds varsel (uanset et eventuelt aftalt længere varsel). Aftalen om den løbende ydelse vil således ophøre samtidigt med nøddriftsperioden.

Bredbåndsudbyderens medkontrahenter kan forlange, at kurator uden ugrundet ophold tager stilling til, om konkursboet vil indtræde i en gensidigt bebyrdende aftale jf. konkurslovens § 55, stk. 2. I almindelighed antages det, at svaret til medkontrahenten skal gives i løbet af en uge, men i nogle tilfælde bør det ske hurtigere, eksempelvis ved levering af let fordærvelige varer. Konkursloven åbner mulighed for, at parterne selv kan træffe nærmere bestemmelse om fristens længde, jf. § 55, stk. 2, 2. pkt. Fristen må dog ikke være så kort, at boet reelt ikke har mulighed for at indtræde i kontrakten.

Forudsætningen for kurators stillingtagen til, om konkursboet skal indtræde i aftalen, er, at kurator har et tilstrækkeligt beslutningsgrundlag herfor. Ofte kender kurator hverken til de faktiske eller retlige forhold forud for konkursdekretets afsigelse, og kurator har derfor brug for tid til at sætte sig ind i aftalen og forholdene i bredbåndsvirksomheden. Har kurator derimod forud for konkursdekretets afsigelse fx været involveret i en forudgående rekonstruktionsbehandling, må det antages, at kurator i vidt omfang kender til konkursboets forhold og derfor hurtigere vil kunne tage stilling til, om konkursboet skal indtræde i aftalen. Kurator bør ikke give meddelelse til medkontrahenten, førend Erhvervsstyrelsen har besluttet, om der skal etableres nøddrift.

Viser det sig efterfølgende i en situation, hvor kurator har videreført virksomheden eller dele heraf fx med henblik på salg, at der bliver behov for at etablere nøddrift, vil kurator enten allerede have indtrådt i de af bredbåndsudbyderens gensidigt bebyrdende aftaler, der har været nødvendige for at videreføre bredbåndsvirksomheden, eller have indgået aftaler med andre leverandører. I en sådan situation vil kurator kunne benytte adgangen i konkurslovens § 55, stk. 3, til at opsige en løbende aftale, når Erhvervsstyrelsen har besluttet, at der skal etableres nøddrift.

Til nr. 2

Den foreslåede ændring af § 81, stk. 2, vil give mulighed for, at der fastsættes bestemmelser om straf i form af bøde, hvis udbydere af elektroniske kommunikationstjenester overtræder regler fastsat i medfør af de foreslåede bestemmelser i § 13 a og b (lovforslagets § 1, nr. 1) om, at udbydere af elektroniske kommunikationstjenester skal være medlem af Bredbåndsgarantiordningen samt indbetale medlemsbidrag hertil, såfremt de ikke indgår i en brancheaftale om finansiering af nøddrift efter reglerne i § 13 a.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2013, og bekendtgørelsen, der skal udmønte hjemlen til at fastsætte nærmere regler om, at udbydere af elektroniske kommunikationstjenester skal sikre fortsat leverance af elektroniske kommunikationstjenester, udstedes med ikrafttrædelse samtidig hermed.

Det bemærkes i den forbindelse, at den foreslåede hjemmel i § 13 b, stk. 4, ikke vil blive udnyttet, hvis de relevante brancheaktører indgår brancheaftale om finansiering af nøddrift i tilfælde af en udbyders konkurs.

Til § 3

Det foreslås, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland. Det svarer til gældende lov.

UDKAST

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov nr. 169 af 3. marts 2011 om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, som senest ændret ved § 22 i lov nr. 1231 af 18. december 2012 og § 3 i lov nr. 1242 af 18. december 2012, foretages følgende ændringer:

1. Efter kapitel 3 indsættes:

»Kapitel 3 a

Midlertidig leverance af tjenester

§ 13 a. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at slutbrugere sikres midlertidig leverance af elektroniske kommunikationstjenester (nøddrift) i 30 dage i tilfælde af, at der afsiges konkursdekret over en udbyder af elektroniske kommunikationstjenester, og udbyderens virksomhed eller dele heraf ikke søges videreført af kurator.

Stk. 2. Regler fastsat i henhold til stk. 1 kan omfatte bestemmelser om

1. hvilke udbydere og tjenester der er omfattet af reglerne,
2. hvilket omfang leverancen af tjenester skal opretholdes,
3. Erhvervsstyrelsens administration af reglerne, og
4. at Erhvervsstyrelsens afgørelser om nøddrift ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 13 b. Medmindre udbydere af elektroniske kommunikationstjenester omfattet af § 13 a. via en eller flere brancheaftaler forpligter sig til at finansiere nøddrift omfattet af § 13 a, kan erhvervs- og vækstministeren fastsætte regler om stiftelse og eventuel opløsning af en bredbåndsgarantiordning til finansiering af nøddrift i form af en forening (Bredbåndsgarantiordningen) og fastsætte nærmere regler herom.

Stk. 2. Udbydere omfattet af reglerne fastsat i

medfør af § 13 a. skal være medlemmer af Bredbåndsgarantiordningen.

Stk. 3. Medlemmer af Bredbåndsgarantiordningen skal indbetale medlemsbidrag til ordningen.

Stk. 4. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter størrelsen af medlemsbidraget til Bredbåndsgarantiordningen.

Stk. 5. Erhvervs- og vækstministeren udpeger ledelsen af Bredbåndsgarantiordningen.

Stk. 6. Erhvervs- og vækstministeren godkender Bredbåndsgarantiordningens vedtægter samt ændringer heri. Vedtægterne skal indeholde bestemmelser om anbringelse af foreningens midler.

Stk. 7. Erhvervsstyrelsen yder sekretariatsbetjening til Bredbåndsgarantiordningen.

§ 13 c. Erhvervs- og vækstministeren kan stille garanti for lån eller kassekredit ydet af et pengeinstitut til foreningen etableret i medfør af § 13 b, som foreningen optager i tilfælde af, at foreningen har behov for midlertidigt at finansiere en merudgift som følge af, at Bredbåndsgarantiordningen alene eller i kombination med en eller flere brancheaftaler ikke har haft tilstrækkelige midler til at finansiere en nøddrift.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte medlemsbidraget for Bredbåndsgarantiordningen, jf. § 13 b, stk. 4, så der opnås dækning af de i stk. 1 nævnte merudgifter inden for et nærmere fastsat antal år.

§ 13 d. Erhvervs- og vækstministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte regler om kurators forpligtelser til at etablere nøddrift i forbindelse med, at der er afsagt konkursdekret over en udbyder af elektroniske kommunikationstjenester.

Stk. 2. Kurators etablering af nøddrift i medfør af regler fastsat efter stk.1 indebærer ikke, at konkursboet af den grund anses for at være indtrådt i udbyderens gensidigt bebyrdende aftaler.«

§ 81, stk. 2.

Stk. 2. I regler fastsat i medfør af § 3, § 8, stk. 1, og §§ 9, 61 og 62 kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne.

2. I § 81, stk. 2, indsættes efter »9, «: »13 a, 13 b, «

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2013.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

UDKAST